

Finansutskottets betänkande 2018/19:FiU16

Förbättrade förutsättningar för effektiv resolution av banker

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens lagförslag, vilket innebär att det införs en ny fordringsklass i den svenska förmånsrättsordningen. Fordringar i den nya fordringsklassen ska medföra rätt till betalning efter oprioriterade fordringar men före efterställda fordringar. Förslaget medför ändringar i förmånsrättslagen och i lagen om resolution. Vidare tydliggörs i lagen om resolution dels turordningen vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget i fråga om andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten, dels att skuldnedskrivningsverktyget ska tillämpas på kvalificerade skulder enligt förmånsrättsordningen i omvänd ordning. Slutligen rättas vissa felskrivningar i lagen om kapitalbuffertar.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 29 december 2018.

Behandlade förslag

Proposition 2017/18:292 Förbättrade förutsättningar för effektiv resolution av banker.

Innehållsförteckning

Sammanfattning..... 1

Utskottets förslag till riksdagsbeslut 3

Redogörelse för ärendet 4

 Ärendet och dess beredning..... 4

 Bakgrund 4

Utskottets överväganden..... 9

 Förbättrade förutsättningar för effektiv resolution av banker 9

Bilaga 1

Förteckning över behandlade förslag 13

 Propositionen 13

Bilaga 2

Regeringens lagförslag 14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Förbättrade förutsättningar för effektiv resolution av banker

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979),
2. lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar,
3. lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2017/18:292 punkterna 1–3.

Stockholm den 13 november 2018

På finansutskottets vägnar

Elisabeth Svantesson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Elisabeth Svantesson (M), Fredrik Olovsson (S), Gunilla Carlsson (S), Niklas Wykman (M), Adnan Dibrani (S), Emil Källström (C), Ulla Andersson (V), Jessika Roswall (M), Dennis Dioukarev (SD), Ingela Nylund Watz (S), Jakob Forssmed (KD), Ingemar Nilsson (S), Mats Persson (L), Sven-Olof Sällström (SD), Janine Alm Ericson (MP), Jan Ericson (M) och Charlotte Quensel (SD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Den 12 december 2017 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2399 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki, kallat ändringsdirektivet.

I proposition 2017/18:292 Förbättrade förutsättningar för effektiv resolution av banker föreslår regeringen att riksdagen antar de förslag till ändringar i förmånsrättslagen (1970:979), lagen (2014:966) om kapitalbuffertar och lagen (2015:1016) om resolution som lagts fram i propositionen. Regeringens förslag till riksdagsbeslut återges i bilaga 1. Regeringens lagförslag finns i bilaga 2. Lagförslaget har granskats av Lagrådet, som inte hade några invändningar.

Under förhandlingarna av EU-direktivet lämnade regeringen en faktagenommemoria till riksdagen (2016/17:FPM39).

Den 17 januari 2017 hölls överläggning med finansmarknadsminister Per Bolund om förslaget.

Det har inte väckts några motioner med anledning av propositionen.

Bakgrund

Krishanteringsregelverket

I kölvattnet efter finanskrisen 2008 tvingades regeringar runt om i världen att lämna ekonomiskt stöd till banker eftersom det saknades lämpliga ramar för att hantera banker i kris. För att öka motståndskraften hos banker i EU, minska riskerna för framtida finanskriser och minska kostnaderna för skattebetalarna i händelse av en finanskris, genomfördes en genomgripande reform som bl.a. resulterade i det s.k. krishanteringsdirektivet¹. Genom krishanteringsdirektivet introducerades ett särskilt förfarande för att rekonstruera eller avveckla vissa finansiella företag – framför allt banker – i kris, som ett alternativ till normala insolvensförfaranden (likvidation eller konkurs) när dessa skulle medföra stora samhällsekonomiska kostnader. Detta förfarande kallas resolution.

Krishanteringsdirektivet genomförs i svensk rätt framför allt genom lagen (2015:1016) om resolution (prop. 2015/16:5).

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012.

Resolution

Reglerna om resolution innebär som huvudregel att en bank ska försättas i resolution om banken fallerar eller sannolikt kommer att falla om det inte finns några alternativa åtgärder som inom rimlig tid skulle avhjälpa eller förhindra fallissemang och om resolution ligger i det allmännas intresse (t.ex. för att skydda kritiska verksamheter, skydda offentliga medel eller upprätthålla den finansiella stabiliteten). Resolution innebär att ägare och borgenärer ska bära förluster i den mån det är möjligt. Vid resolution ska garanterade insättningar skyddas, och ingen borgenär ska få ett sämre utfall än vad som hade varit fallet i konkurs eller likvidation. Förenklat uttryckt innebär resolution att resolutionsmyndigheten (i Sverige Riksgäldskontoret) får ta kontroll över en bank i kris för att rekonstruera eller avveckla verksamheten.

Skuldnedskrivningsverktyget

Skuldnedskrivningsverktyget är ett centralt verktyg i resolution och gör det möjligt för Riksgäldskontoret att, efter att ägarna har burit sin del av förlusterna, skriva ned skulder eller konvertera skulder till eget kapital för att låta borgenärerna bära sin del av förlusterna. Verktyget kan alltså användas för att absorbera förluster och återkapitalisera en bank i kris, så att bankens livskraft kan återställas.

Kvalificerade skulder

För att nedskrivning eller konvertering av skulder (skuldinstrument) till eget kapital ska kunna ske måste det finnas en tillräcklig mängd nedskrivnings- och konverterbara skulder i banken. Skuldnedskrivningsverktyget kan i princip tillämpas på alla skulder som inte har undantagits från verktygets tillämpningsområde. Sådana skulder kallas kvalificerade skulder. De ingår inte i kapitalbasen och är skulder som av olika skäl inte anses olämpliga att skriva ned eller konvertera.

Minimikravet på nedskrivningsbara skulder

För att säkerställa att en tillräcklig mängd nedskrivnings- och konverteringsbara skulder finns i bankerna ska bankerna uppfylla minimikravet på nedskrivningsbara skulder (minimum requirement for own funds and eligible liabilities, MREL). För att skulder ska kunna beaktas för att uppfylla MREL är det inte tillräckligt att skulderna är kvalificerade utan de måste även uppfylla vissa villkor. De kvalificerade skulder som uppfyller dessa villkor benämns medräkningsbara kvalificerade skulder. MREL anger hur stora bankens medräkningsbara kvalificerade skulder och kapitalbas minst måste vara i förhållande till bankens totala skulder och kapitalbas. Riksgäldskontoret beslutar om MREL som ska uppfyllas av en bank på såväl individuell nivå som gruppnivå. Riksgäldskontoret får besluta att MREL ska uppfyllas med vissa typer av kvalificerade skulder.

Kapitaltäckningsregelverket

Regleringen MREL har många beröringspunkter med kapitaltäckningsregelverket². Kapitaltäckningsregelverket fastslår förenklat uttryckt hur mycket kapital en bank måste ha för att kunna absorbera eventuella förluster.

Nuvarande kapitalkrav beräknas i förhållande till bankens risker. Bankens samlade kapitalkrav ska täckas av kapitalbasen, som förenklat består av bankens egna kapital och skuldinstrument som måste uppfylla särskilda villkor. Kapitalbasens delar benämns kapitalbasinstrument och utgörs av

- kärnprimärkapital (eget kapital efter vissa avdrag)
- primärkapitaltillskott (kapitalinstrument som uppfyller villkoren i artikel 52.1 i tillsynsförordningen)
- supplementärkapital (kapitalinstrument och efterställda lån som uppfyller villkoren i artikel 63 i tillsynsförordningen).

Bankpaketet

I november 2016 presenterade Europeiska kommissionen ett paket med förslag om ändringar och kompletteringar av kapitaltäcknings- och krishanteringsregelverken för banker, det s.k. bankpaketet. Det syftar till att på EU-nivå genomföra riskreducerande åtgärder som bygger på överenskomna globala standarder och därigenom öka bankernas motståndskraft.

Ändringsdirektivet är en del av detta paket. Ett separat direktiv om en ny fordringsklass i de nationella förmånsrättsordningarna har motiverats med hänsyn till den särskilda karaktären hos de frågor som berörs och det brådskande behovet av harmoniserade EU-regler för att förhindra varje ytterligare snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden.

Införande av ett minimikrav på total förlustabsorberingsförmåga och omarbetningar av MREL

Rådet för finansiell stabilitet (Financial Stability Board) offentliggjorde i november 2015 en global standard, minimikravet på total förlustabsorberingsförmåga (total loss-absorbing capacity, TLAC), vilken godkändes av G20-länderna samma månad. TLAC är ett s.k. siffersatt minimikrav som träffar globalt systemviktiga banker. Det innebär ett krav på

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, kallad tillsynsförordningen, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om särskild tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG, kallat kapitaltäckningsdirektivet.

att dessa banker ska ha en viss mängd skulder som uppfyller vissa villkor. Standarden är inte bindande, men G20-länderna har enats om att TLAC ska fasas in fr.o.m. den 1 januari 2019. I bankpaketet föreslås att TLAC ska genomföras på EU-nivå i tillsynsförordningen.

I likhet med MREL syftar TLAC till att möjliggöra en ändamålsenlig tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget. Medan TLAC är ett siffersatt krav är MREL ett individuellt krav som beslutas av Riksgäldskontoret. Även för globalt systemviktiga banker ska Riksgäldskontoret under vissa förutsättningar kunna fatta beslut om MREL. Enligt förslaget ska de omarbetade bestämmelserna om MREL vara kvar i krishanteringsdirektivet.

Kvalificerade skulder

Förslagen om ändringar i krishanteringsdirektivet och tillsynsförordningen kommer att påverka terminologin i lagen om resolution. Uttrycket kvalificerade skulder kommer t.ex. att få en ny innebörd. Definitionen av kvalificerade skulder i krishanteringsdirektivet kommer enligt förslagen att ändras till nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren i artikel 45b eller, i tillämpliga fall, artikel 45g.3 a, medan det som i dag betecknas kvalificerade skulder kommer att definieras som nedskrivningsbara skulder.

Villkoren för att skulder ska kunna beaktas för att uppfylla TLAC och MREL kommer att tas in i tillsynsförordningen och krishanteringsdirektivet.

Krav på efterställning

I kommissionens förslag till genomförande av TLAC uppställs, i enlighet med den globala TLAC-standard, krav på att globalt systemviktiga banker, med vissa undantag, ska uppfylla TLAC med skulder, där fordringar som motsvarar dessa skulder enligt förmånsrättsordningen ska medföra rätt till betalning efter s.k. oprioriterade fordringar. Det uttrycks som ett krav på efterställning. Kravet på efterställning är således ett villkor för att skulder ska kunna beaktas för att uppfylla TLAC.

En harmonisering av nationella förmånsrättsordningar

Ändringsdirektivet innebär i korthet ett krav på att medlemsstaterna i sina nationella förmånsrättsordningar skapar en ny klass för fordringar som hänförs till skuldinstrument som ska kunna beaktas för att uppfylla TLAC och MREL. Det har ansetts nödvändigt med harmoniserade regler. Ändringsdirektivet syftar också till att underlätta för bankerna att uppfylla kravet på efterställning i TLAC, och i förekommande fall MREL, minska risken för att bryta mot principen att ingen borgenär ska få ett sämre utfall än vad som hade varit fallet i konkurs eller likvidation samt underlätta och effektivisera resolution.

Den svenska förmånsrättsordningen

Förmånsrättsordningen vid konkurs och utmätning framgår i huvudsak av förmånsrättslagen (1970:979). När det gäller förmånsrättsordningen vid konkurs görs skillnad mellan fordringar med särskild eller allmän förmånsrätt och fordringar utan förmånsrätt.

Sammanfattningsvis har den svenska förmånsrättsordningen getts följande utformning:

1. fordringar med särskild förmånsrätt, t.ex. säkerställda obligationer
2. fordringar med allmän förmånsrätt, t.ex. garanterade insättningar
3. fordringar utan förmånsrätt:
 - a. oprioriterade fordringar, t.ex. vanliga fordringar, fordringar som är derivat eller innefattar derivat och kvalificerade insättningar utan allmän förmånsrätt
 - b. efterställda fordringar, t.ex. övriga primärkapitalinstrument, supplementärkapitalinstrument och andra efterställda fordringar
 - c. böter m.m.

Turordningen vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget

Turordningen vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget regleras i 21 kap. 15 § lagen om resolution enligt följande:

Relevanta kapitalinstrument

1. övriga primärkapitalinstrument, dvs. vissa skulder som ingår i kapitalbasen och som motsvarar efterställda fordringar (efterställda skulder)
2. supplementärkapitalinstrument, dvs. vissa efterställda skulder som ingår i kapitalbasen.

Kvalificerade skulder

3. efterställda skulder som inte ingår i kapitalbasen
4. skulder som motsvarar oprioriterade fordringar
5. skulder som motsvarar kvalificerade insättningar med allmän förmånsrätt, dvs. kvalificerade insättningar som inte utgör garanterade insättningar och som avser fysiska personer och små och medelstora företag samt insättningar via filialer utanför EES till svenska institut.

Utskottets överväganden

Förbättrade förutsättningar för effektiv resolution av banker

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till ändringar i förmånsrättslagen, lagen om kapitalbuffertar och lagen om resolution. Förslagen innebär i huvudsak att det införs en ny fordringsklass i den svenska förmånsrättsordningen.

Propositionen

En ny fordringsklass i förmånsrättsordningen

Artikel 1.2 i ändringsdirektivet innebär att artikel 108 i krishanteringsdirektivet ges en ny utformning. Enligt artikel 108.2 och 108.3 i krishanteringsdirektivet i dess nya lydelse ska medlemsstaterna införa en ny fordringsklass i de nationella förmånsrättsordningarna. Med utgångspunkt i den svenska förmånsrättsordningen ska fordringar i den nya fordringsklassen medföra rätt till betalning efter oprioriterade fordringar (18 § första stycket första meningen förmånsrättslagen) men före efterställda skulder (18 § första stycket andra meningen förmånsrättslagen). Fordringar i den nya fordringsklassen ska uppfylla de villkor som framgår av artikel 108.2 a–c i krishanteringsdirektivet i dess nya lydelse. Villkoren syftar till att säkerställa att skuldinstrument som motsvarar fordringar i den nya fordringsklassen uppfyller kvalificeringskriterierna i framtida TLAC (skäl 10 i ändringsdirektivet).

För att uppfylla kraven i ändringsdirektivet föreslår regeringen att det införs en ny fordringsklass i den svenska förmånsrättsordningen. Fordringar i den nya fordringsklassen ska medföra rätt till betalning efter oprioriterade fordringar men före efterställda fordringar. Det gäller fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som inte är derivat eller innefattar derivat och vars ursprungliga löptid är minst ett år, om borgenärens rätt till betalning enligt 18 § första stycket andra meningen förmånsrättslagen för en fordran som är hänförlig till ett sådant instrument framgår av det fordringsavtal och, i förekommande fall, prospekt som avser emissionen av instrumentet. Den nya fordringsklassen bör införas genom ett tillägg i 18 § första stycket förmånsrättslagen. Villkoren för att fordringar ska vara hänförliga till den nya fordringsklassen bör införas genom ett tillägg i 21 kap. 15 § lagen om resolution. Ett sådant tillägg tydliggör de mot den nya fordringsklassen svarande skuldinstrumentens turordning vid tillämpning av

skuldnedskrivningsverktyget. På så sätt tydliggörs också enligt regeringen att det är fråga om en särreglering för att genomföra ändringsdirektivet.

Enligt regeringen bör det också tydliggöras i lagtexten att skuldnedskrivningsverktyget ska tillämpas i omvänd förmånsrättsordning. Även turordningen vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget i fråga om andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten bör tydliggöras i lagtexten.

I lagen om resolution föreslår regeringen att det tydliggörs dels turordningen vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget i fråga om andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten, dels att verktyget ska tillämpas på kvalificerade skulder enligt förmånsrättsordningen i omvänd ordning.

Regeringen föreslår också att vissa felskrivningar i lagen om kapitalbuffertar ska rättas.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringen föreslår att ändringarna i förmånsrättslagen ska träda i kraft den 29 december 2018. Äldre föreskrifter ska fortfarande gälla för fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som har emitterats före ikraftträdandet.

Ändringarna i lagen om kapitalbuffertar och lagen om resolution föreslås träda i kraft den 29 december 2018.

Svenska Bankföreningen efterlyser övergångsbestämmelser till förslaget om en ny förmånsklass i förmånsrättsordningen och att förslaget även ska tillämpas på skuldinstrument som har emitterats före ikraftträdandet. Regeringen konstaterar dock att 108.4 i krishanteringsdirektivet i dess nya lydelse innebär att förslaget inte får ges retroaktiv verkan. Den nya regleringen i förmånsrättslagen bör därför avse endast skuldinstrument som emitteras efter ikraftträdandet. Av tydlighetsskäl bör det enligt regeringen införas en övergångsbestämmelse med innebörden att äldre föreskrifter fortfarande gäller för fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som har emitterats före ikraftträdandet.

Konsekvensanalys

Offentligfinansiella och samhällsekonomiska effekter

Förslaget om en ny fordringsklass i förmånsrättsordningen har i sig inga offentligfinansiella effekter. Bestämmelserna i krishanteringsregelverket innebär att kostnaderna för att hantera banker i kris i huvudsak kommer att bäras av bankernas ägare och borgenärer. Den nya fordringsklassen i förmånsrättsordningen minskar också behovet av att använda medel från resolutionsreserven vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget.

Effekter för finansiella företag

För icke systemviktiga finansiella företag (ca 170 stycken) har förslaget om en ny fordringsklass i förmånsrättsordningen ingen praktisk betydelse. För systemviktiga finansiella företag (cirka tio stycken) har förslaget följande effekter. När det gäller MREL och framtida TLAC och MREL innebär krav på dessa företag att emittera skuldinstrument i viss utsträckning. Det ökar kostnaderna för bankerna i förhållande till företag som inte träffas av kraven. Kostnaderna kan i sin tur övervältras på företagets kunder, vilket kan påverka kreditgivningen till privatpersoner och företag. Övervältringseffekterna är dock enligt regeringen mycket svåra att beräkna eftersom förhållandena ser olika ut för olika företag.

Förslaget om en ny fordringsklass i förmånsrättsordningen kan enligt regeringen leda till att kostnaderna för att emittera skuldinstrument för att uppfylla gällande MREL och framtida TLAC och MREL minskar i viss utsträckning, eftersom förslaget exempelvis gör det möjligt för potentiellt systemviktiga företag att möta kravet på efterställning i framtida TLAC, och i förekommande fall MREL, med skuldinstrument som motsvarar den nya förmånsklassen i förmånsrättsordningen. Skuldinstrument som motsvarar den nya fordringsklassen i förmånsrättsordningen får antas vara billigare än efterställda skulder.

Effekter för investerare

Förslaget gör det möjligt att investera i skuldinstrument som motsvarar den nya fordringsklassen. Den nya fordringsklassen kan enligt regeringen minska risken för att fordringar med bättre rätt – framför allt oprioriterade fordringar – tas i anspråk vid tillämpning av skuldnedskrivningsverktyget. I förhållande till oprioriterade fordringar underlättar skapandet av den nya fordringsklassen investerarnas riskbedömning.

Effekter för myndigheter och domstolar

Förslaget medför i sig inga ökade kostnader för myndigheter (Riksgäldskontoret och Finansinspektionen) eller domstolarna.

Speciella informationsinsatser

Förslaget innebär att borgenärens rätt till betalning enligt förmånsrättslagen för en fordran som är hänförlig till ett skuldinstrument ska framgå av det avtal, och i förekommande fall prospekt, som avser emissionen av instrumentet. Det innebär enligt regeringen att förslaget inte leder till något behov av speciella informationsinsatser.

Alternativa lösningar

Ändringsdirektivet innebär att det ska införas en ny fordringsklass i de nationella förmånsrättsordningarna. Det innebär att det inte står några alternativa lösningar till buds.

Förenlighet med unionsrätten

Förslaget om en ny fordringsklass i förmånsrättsordningen – som genomför ändringsdirektivet – står enligt regeringen i överensstämmelse med unionsrätten.

Utskottets ställningstagande

Det har inte väckts några motioner med anledning av propositionen. Utskottet anser att förslagen i propositionen genomför det aktuella direktivet på ett ändamålsenligt sätt och att riksdagen av de skäl som anförs i propositionen bör anta regeringens lagförslag.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2017/18:292 Förbättrade förutsättningar för effektiv resolution av banker:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979).
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i förmånsrättslagen (1970:979)

Härigenom föreskrivs¹ att 18 § förmånsrättslagen (1970:979)² ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

18 §³

Fordringar som inte är förenade med förmånsrätt har inbördes lika rätt. En borgenär kan *dock* enligt fordringsavtalet ha rätt till betalning först efter övriga borgenärer.

Fordringar som inte är förenade med förmånsrätt har inbördes lika rätt. *Fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som avses i 21 kap. 15 § 3 b lagen (2015:1016) om resolution medför dock rätt till betalning efter fordringar enligt första meningen.* En borgenär kan *vidare* enligt fordringsavtalet ha rätt till betalning först efter övriga borgenärer.

Har en fordran särskild förmånsrätt i viss egendom men räcker egendomen inte för att betala fordringen, behandlas återstoden av denna som en fordran utan sådan förmånsrätt.

-
1. Denna lag träder i kraft den 29 december 2018.
 2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för fordringar som är hänförliga till skuldinstrument som har emitterats före ikraftträdandet.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2399 av den 12 december 2017 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki.

² Lagen omtryckt 1975:1248.

³ Senaste lydelse 2008:988.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2014:966) om kapitalbuffertar

Härigenom föreskrivs¹ att 1 kap. 2 § lagen (2014:966) om kapitalbuffertar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

I denna lag betyder

1. blandade finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

2. dotterföretag: sådant företag som avses i artikel 4.16 i tillsynsförordningen,

3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. ESRB: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.31 i tillsynsförordningen,

6. institut: kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, Svenska skeppshypotekskassan och värdepappersbolag,

7. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG,

8. kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. moderinstitut inom EES: företag som avses i artikel 4.68 i tillsynsförordningen,

1. blandade finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.1.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen),

2. dotterföretag: sådant företag som avses i artikel 4.1.16 i tillsynsförordningen,

3. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

4. ESRB: Europeiska systemrisknämnden enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd,

5. finansiella moderholdingföretag inom EES: företag som avses i artikel 4.1.31 i tillsynsförordningen,

6. institut: kreditinstitut enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, Svenska skeppshypotekskassan och värdepappersbolag,

7. kapitaltäckningsdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG,

8. kärnprimärkapital: kapital som avses i artikel 50 i tillsynsförordningen,

9. moderinstitut inom EES: företag som avses i artikel 4.1.29 i tillsynsförordningen,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG.

² Senaste lydelse 2017:1150.

10. *på grupp- eller undergruppsnivå*: det sätt som institut i enlighet med bestämmelser om tillsyn på gruppnivå i artiklarna 6–24 i tillsynsförordningen ska uppfylla ställda krav,

11. *systemrisk*: risk för en störning i det finansiella systemet som kan få allvarliga negativa konsekvenser för det finansiella systemet och samhälls-ekonomin,

12. *systemviktigt institut*: ett institut vars fallissemang eller bristande funktion kan leda till systemrisk,

13. *tillsynsförordningen*: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

14. *totalt riskvägt exponeringsbelopp*: det belopp som avses i artikel 92 i tillsynsförordningen,

15. *värdepappersbolag*: ett värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i tillsynsförordningen när det är ett svenskt aktiebolag, och

16. *värdeöverföringar kopplade till kärnprimärkapitalet*:

- a) utbetalning i form av en kontant utdelning,
 - b) fondemission eller partiell fondemission eller överföring eller utdelning av helt eller delvis betalda fondaktier eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
 - c) inlösen eller uppköp av egna aktier eller andelar eller andra kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
 - d) återbetalning av belopp som utbetalas med anknytning till kapitalinstrument som anges i artikel 26.1 a i tillsynsförordningen,
 - e) en överföring eller utdelning av poster som avses i artikel 26.1 b–e i tillsynsförordningen.
-

Denna lag träder i kraft den 29 december 2018.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (2015:1016) om resolution

Härigenom föreskrivs¹ att 21 kap. 15 § lagen (2015:1016) om resolution ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

21 kap.

15 §

För att skuldnedskrivning eller konvertering ska ske med totalbeloppet enligt 13 §, ska Riksgäldskontoret vidta följande åtgärder:

1. Först ska någon av de åtgärder som anges i 16 kap. vidtas beträffande aktier eller andelar i företaget i resolution.

2. Därefter ska de relevanta kapitalinstrumenten skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

- a) övriga primärkapitalinstrument,
- b) supplementärkapitalinstrument.

3. Om åtgärderna i 1 och 2 inte är tillräckliga, ska de kvalificerade skulderna skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument enligt förmånsrättsordningen.

3. Om åtgärderna i 1 och 2 inte är tillräckliga, ska de kvalificerade skulderna skrivas ned eller konverteras till aktier eller andra äganderättsinstrument i följande ordning:

a) andra efterställda skulder än de relevanta kapitalinstrumenten,

b) skuldinstrument som inte är derivat eller innefattar derivat och vars ursprungliga löptid är minst ett år, om borgenärens rätt till betalning enligt 18 § första stycket andra meningen förmånsrättslagen (1970:979) för en fordran som är hänförlig till ett sådant instrument framgår av det fordringsavtal och, i förekommande fall, prospekt som avser emissionen av instrumentet,

c) enligt förmånsrättsordningen i omvänd ordning.

Denna lag träder i kraft den 29 december 2018.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/2399 av den 12 december 2017 om ändring av direktiv 2014/59/EU vad gäller rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki.